

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

- Dia 12. Dis. S. Martí, p. y m. y S. Diego de Alcalá, c.
" 13. Diu. El Patrocinio de La Mare de Déu y S. Estanislau de Kostka, c.
" 14. Dill. S. Serapi, m. y S. Ruf, primer bisbe de Tortosa.
" 15. Dim. S. Eugeni, b. y m. y S. Leopold, emperador.
" 16. Dim. S. Elpidi y companys mrs.
" 17. Dij. Sta. Gertrudis, v., S. Gregori Taumaturg y Sts. Iscle y Victorià, germans mrs.
" 18. Div. S. Máximo, b. y S. Barulás, nen marbre.

QUARANTA HORES

Així son a la Església del Sagrat Cor y demà passan a la del Mercadal.

Les hores d'escposició son de 8 a 11 y mitja del matí y de les 4 y cuart a les 6 y cuart a la tarda.

Els diumenges al matí se reserva a les 12 y a la tarda l'escposició comensa una hora mes aviat.

EL JOC

La polsaguera que axecà la prempsa local a primers del passat octubre, ab la mira nobilitissima (axis ho creyem) de evitarnos el fastigós espectacle de tant detestable vici, s'ha desfet y ja ben poques persones se'n recordan, llevat de les que per son atreviment en combatreron ab la cara descoberta, han degut visitar, per forsa, al Sr. Jutje.

Nosaltres que som d'aquestes últimes, are que ja no'n resan aquells que tenen deber en ferho malgrat el que creguin que l'assumpto no val la pena, volém parlarne, porque no volém contribuir ab el nostre silenci a que's mantingan inmoralitats sigan de qualsevol classe.

Y la prempsa que trevala pera que imperin la justicia y la raó armonisades ab les doctrines de l'Església, no pot callar y deu combatrer el joc,

tant si es permés como no pels governants que's diuen liberals.

El joc es castigat pel códec y els seus preceptes son violats per la gent que's passa la vida desplumantse.

Jo no sé si avuy se juga ó no en aquesta ciutat, perqué ¿d'ont m' ha de venir a mí el sapiguerlo? Pro se m' ha dit que sí; que's juga, naturalment burlant les ordres que es de suposar haurá donat el Gobernador després de la passada companya. Y si's juga, com se diu, es deber nostre dirho y ben alt perque, qui deu, persegueixi als delinqüents y se's castigui, fent lo possibile per evitar desgracies y miserias produïdes per aytal vici.

Perqué quantes víctimes produex el joc, en el mon, y per localizar, a Girona? Quantes famílies ploren la seua rúnia, filla de aquesta plaga? Quantes esposes han essent abandonades per la matixa causa y han de malehir als causants de la seva desgracia? Quants fills han perdut el seu benestar y han degut renunciar a la educació y cultura que's esperava a conseqüència del vici de jugar que dominava al seu pare?

Y quants crims son resultat de tant maleida passió?

Y devant d'aquestes realitat encare hi ha persones y periòdics que defensan el joc com un mal necessari, o no'l combaten per no creurel mal de importancia! No son immorals aquestes personnes y aquets periòdics?

Si hi ha cassinos que per a mantenir el lucso y excessives comoditats dels seus socis, han de recorrer al joc, que pleguin. Perqué si consentim que pera donar vida opulenta a un círcol, que no la pot viurer ab les cuotes dels seus individus, s'acudeixi al delicte, aleshores apliquem aquesta teoria a les

families y individus que per a ostentar major riquesa de la que poseexen, cometin mil indignitats. No son aquets anatematisats y castigats? Doncs essent axis, que's anatematisi y es castigui als cassinos que per sarcasme de les ciutats, practican aquexas teories.

Quantes hermoses Senyorettes valsen en certes occasions per els salons de cassinos a quiña ecsistencia a voltes deuen la seva ruina!

Lo llògic es que si's establiments, cafés o casinos no poden viurer sense luxo, que viscan sense ell, ab la modestia que's dongan els recursos propis.

La ecsistencia de certes societats, deshonran als pobles que les sosténen.

Aquestes son les nostres opinions y per elles estém disposats a pender la ploma en tots moments.

F.

NUEVA CRUZADA

Es imposible permanecer indiferentes ante el espectáculo vergonzoso del incremento que de día en día va tomando la inmoralidad.

Niños de diez y once años que públicamente blasfeman contra Dios y contra todo lo santo del cielo; niños que riñen y sacan a relucir armas blancas ó de fuego; hombres que no pueden vivir sin la taberna; mujeres jóvenes solteras y casadas que hablan como los hombres peor educados del mundo; amancebamientos entre sotleros y entre casados; y haciendo coro a este horroroso cuadro, una ignorancia sin nombre, indigna de pueblos que se dicen cultos y civilizados.

Entre la taberna, el teatro y los mitines se reparte la responsabilidad que cabe a estos hechos patentes a los ojos del más ciego; pero la parte principal de culpa le compete de lleno a la prensa impía y desmoralizadora y a los gobiernos que la toleran y consenten.

De que sirven las leyes si las leyes son letra muerta? Qué importa

que la ley castigue esta falta ó la otra, si estamos hartos de ver lo que con las leyes se hace? ¡Ah! Si en medio de los males que nos rodean, las leyes se aplicaran, no tendríamos que presenciar, lamentar y sufrir tantos espectáculos desgraciados como lloramos á diario. Pero... es inútil cuanto se hable: todo seguirá lo mismo.

En vista, pues, de que las leyes continuarán muy tranquilas en los libros, sin que nadie las moleste, no vamos á cruzarnos de brazos y contemplar impávidos el incremento del mal, lo que por propio decoro y por Religión estamos obligados á contrarrestar, en cuanto nuestras fuerzas lo permitan, los efectos que la ola invasora de la inmoralidad va causando en la sociedad. Seríamos reos de infame indiferencia si tal hicieramos.

Debemos, por consiguiente, trabajar con todo el fervor de nuestras almas contra las tabernas, contra el teatro inmoral, y, sobre todo, contra la prensa que inculca en las conciencias errores, mentiras, herejías y cuanto puede redundar en descrédito y perjuicio de la Religión del Crucificado, única á quien debemos toda moral santa y digna.

¿Por qué no han de denunciarse las obras teatrales repletas de chistes indecorosos y canciones obscenas?, ¿por qué no han de denunciarse los periódicos que insultan los dogmas de la Religión y calumnian á sus ministros?, ¿por qué no han de combatirse con tesón y empeño los periódicos, libros, folletos y novelas que corrompen el corazón?

¿Que no hacen caso? Ya lo harían si todos trabajáramos con fe y denuedo. ¿Que concitamos los odios de los sectarios y vomitarán veneno contra nosotros? Que lo vomiten: la dignidad es primero que todo, y la dignidad manda que pasemos por todo, menos por que se pisote la verdad. Cristo ha dicho: «En el mundo veréis odiados; pero confiad, yo he vencido al mundo.»

Los católicos debemos unirnos para reñir una verdadera cruzada contra la inmoralidad, sacrificando intereses y la vida misma. En la causa de Dios, los derechos de Dios son primero que los hombres.

Mientras las ofensas a Dios se multiplican, si tememos su justicia, ¿no debemos pensar que nos pida cuentas de no haber defendido su ley hasta la última trinchera?

Paulus.

(De *La Verdad de Granada*)

PEL MON

Qué es menester per ser diputat.—Baralles a Madrid.—id a París.—La por dels russos.—Més cultura a Girona.

Els parlaments francés y castellà, es veu que están europeisats fins al moll dels ossos.

Els diputats han estat correctissims com unes bogaderes al bò de llur tasca.

Oh mortal habitador de l' Empordà ó de la muntanya! quan el cel te concedexi la ventura de toparte ab un mosso fornít y forsut, d' ulls llampenants, posat de carreter y llengua de bogadera, aprofita l' ocasió. Envial a la Cambra, que la Pàtria et serà agrada. Hem de procurar tots que els homes atrevits y dignes de ser afiliats pel gran Hèrcules, no s' vegin en la trista precisió de trigar fards y maletes y engrapar les xurriaques. Gent axis es cosa d' enviarla al parlament. Car es de la rassa dels modernissims sobre-homes.

**

La questió dels suplicatoriis, per forsa havia d' arribar a ecstrems violentíssims, doncs, era d' indubtable trascendència per la Pàtria, malgrat la tirria que l' hi portaven les Cambres del Comers, reunides en sessió a Barcelona.

Naturalíssim es que el de la Vega de Armijo digués a n' en Maura: *marracho*.

Que republicans, fusionistes y conservadors anessin a la pinya.

Que sonessin bofetades.

Que una sessió durés quaranta hores.

Lo que no troven natural es que de resultes de les importants discussions no n' previngui una conflagració universalíssima.

**

Però en Maura triomfà una vegada més. Volia que s' processés a n' en Lerroux y en Lerroux li digué: cor que vols, boca que desitges?

Y es convingué en abandonar els suplicatoriis al Tribunal suprem.

En Maura continua ab la mitjorralla imperturbable.

**

La feresa del lleó espanyol, s' es empeltada a n' els francesos. Que no sempre el nostre deu ser el país de les traduccions dolentes. Conten els diaris que mentres es parlava al Congrés de l' altra banda dels pirineus sobre les escandaloses delacions del eczèrcit per a afavorir a la gent dels tres punts y del compàs, M. Syveton, diputat aficionat als arguments contundents va clavar una solemne bofetada al ministre de la Guerra y ja la varem tenir armada. Els diputats es posaren uns en ajuda de M. Syveton, altres, contra; y pinya seca vé: riévosen de russos y japonesos!

**

Els russos tampoc en tenien prou de les pallisses de l' extrem orient. Axis es que dies passats embestiren uns barcos pescadors que estaven sots la jurisdicció anglesa, prenencls per naus japoneses. Es alló: gat escaldat l' aigua tébia tem, y els moscovites no dormen a la palla. Al vespre en haver dit l' adeu-m' en comán, segons minucioses notícies de la infatigable y rebuscadora premsa de gran circulació, cada moscovita guaita sova 'l respectiu llit per si hi trova un

nipó. Es més, segons conta un rotatiu, un moscovita llensá una escopetada a la seva muller prenentla per un nipó feréstec: si hagués engegat a la sogra, s' esplicaria!

**

Recordarás, llegidor amic, que ma darrera crònica parlava sobre la cultura gironina. Bueno. Avuy afegeixo aquest retall a lo que vaig dir aquell dia, perquè la cosa pinta. Ja ha sortit un altre periòdic. S' anomena independent, està mes carregat de punts suspensius que de tates les soles de les sabates d' un seminarista pobre, y parla cervantesc. Ens apari que defensará una mena d' autonomia bien entendida; car ens ho indiquen: l' estar escrit de soca a rel en castellà y l' article de fons ab alló de que «para nosotros la patria es España entera» y lo altre «las regiones todas deben atender por si propias á sus necesidades». El fer cultura en castellà dintre la tres voltes immortal no es raonable ni llògic. Ara, si es pensa el company en la premsa vestirse de llare a no trigar y passar vigorosament a l' altra banda de l' Ebre, es un punt diferent.

Ah! em descuidava quelcom. En el periòdic diu un fulano que «Dios y él están de acuerdo».

La darrera plana està més poblada de grans qu' una cara verolosa; legèxix sinó alló dels anuncis: *gran fotografia, gran Colmado, gran café No rat, gran relojeria, gran colegio, grandes y espaciosos locales, gran surtido.*

Ab els grans y els punts suspensius ja s' omplena freqüent de mitj periòdic.

Jo.

Catacumbes, 9 de novembre de 1904.

Ratiles endressades a n' en «Jo» d' EL TRADICIONALISTA.

A vosté, segons veig en la sua correspondencia de la semana passada, li calia esbravarse; y ho feu en el sentit que pugué veurer el lector d' EL TRADICIONALISTA.

Conforme de tota conformitat. Lo que no hi estaría es que s' esbravés vosté y ls demés tinguessin que patir dolors d' empaig. Qui li havia de dir a vosté que tal volta n' hi han d' altres que necessitan tan esbravarse com vosté?

Sí, senyor, jo sento verdaders ímpetus de desfogament dels que ab el permís del Sr. Director d' EL TRADICIONALISTA, conto deslliurarmen.

Soc aymant, enamorat aymant de la fraternitat y voldria portessin aquest sello les obres cristianes toutes. Axí al tractarse de fer quelcom com diu vosté que are s' remena a Girona, en el terrer de la bona prensa, crec que lo primer que hi ha que fer, ivaja quina cosa de sentit comú que vaig a dir-li lo primer que hi ha que fer es *envahonar-se* 'ls periodistes y 'ls amants de la bona prensa, que ho havém de serho tots, y sentar unes bases inspirades en la verdadera germanor cristiana.

Pensa vosté ni ningú, y aquest es un dels més forts desfogaments de què tenia necessitat, lo molt y moltíssim que ha contribuit al desmerit de la bona prensa ó que per tal se té el veurens a caixalades els uns ab els altres?

Perquè, ni necessitat tinc de recordarho, els periòdics els fan els homes y les obres revelan les qualitats que sos autors.

Per axó son las Regles del Mo-

tu Proprio de Pius X, apart sa altíssima procedència y profonda sabiduria, misatges de pau, que les deuria fer en tanta manera estimables als ulls dels catòlics, sobre tot si son periodistes, que las tinguessin constantment grabades a la memoria y las rumiguessin dia y nit.

Aquestes Regles han de portarnos, com dictades pel Pilot que dirigeix la nau de la Església, al suspicrat port de salvació, y tota altre ruta que busquérem serà equivocada y de cap conseqüència per la causa catòlica.

«Vol ferme content vosté y tots quants s' interessan pera refermar la bona prensa en nostra província començant pel cap d' ella, Girona?»

Pregoni als quatre vents la ideya de celebrar una reunió magna ó Congrés regional d' aymants de la bona prensa y allí assessorats per qui te dret a ferho, busquérem el camí dret de realiar quelcom de profit en el camp catòlic per medi de la bona prensa; l' èxit no fallarà.

«No fora aquest el més digne coronament del any jubilar en nostre Bisbat, que tan s' ha distingit per ses devotes romeries?»

«Oy que fará lo que li dic?

Doncs ja m' he desfogat.

Prou.

SECCIO LITERARIA

VISIÓ NEGRA

Una dama negra, negra,
s' es entrada a mon casal,
una dama negra, negra
com la taca del pecat,
una dama negra, negra
com la nit del desterrat.
S' es oberta ella mateixa
la porta de mon casal,
i m' ha entrat la dama negra
que m' omplena de fredat.

A les nits quan jo m' adormo,
ella vetlla a mon costat;
quan estic sentat a taula
me cobrex am son mirar;
quan obro els ulls, veig sa taca
i son rostre descarnat,
i sos esguarts de llum d' oli
que cap vent pot apagar;
quan els tanco, sento el pèndol
de son cor mai fatigat.

Passen dies i mes dies
i Ella sempre a mon costat.

—Allunyéus de mi, la dama,
qu' amarguéu mon vi i mon pà;
allunyéus de mi, la dama,
que m' omplíu de feredat.—
Ella riu a mes paraules
amb un riure tot estrany:

—Tinc de ser la vostra esposa:
no fugiu esparverat.

Ma boca desdentegada
crudelment us besará,
i d' aquests ressecos brassos
sentiréu el fort abràs.

Tinc de ser la vostra esposa;
no fugiu esparverat,
que jo soc la dama negra,
la senyora de les llars.

Quan jo beso, les estrelles
com arenes es desfan.

El dia que l' mar jo besi,
s' ha d' esvair plé d' esglai.

El dia que jo us abrassi,
vostra sanc es glassarà.

No fugiu: só la mestressa
de la terra i dels espais.—

Van descabellant-se els dies
van descabellant-se els anys,
i la dama negra, negra,
m' accompanya en totes parts;

sa mirada de llum d' oli
llú entre vents i temporal.

Oh la dama negra, negra,
qu' es entrada a mon casal!

F. Viver Pbre.

Octubre de l' any 1904.

Noves y comentaris

L' emigració d' espanyols cap a les Amèriques vá cada dia en augment. Ara mateix acaba de sortir de Cadiz per a l' Argentina el «Sa trustegui», condint mil emigrants.

Si tinguessim goberns com cal, els cridariam a que possessin l' alenció en un fet, que tan ens fa demereixer devan l' estranger, excitant a que possés prompte remey a les veraderes causes d' aquesta emigració que no son altres que la fam que en si porta la falta de treball.

En varis punts d' Italia s' han promugut seris desordres, sobretot a Milà ont s' han portat a cap violentes manifestacions contra el Austria. A Innsbruck s' han fet prop de doscentes detencions, havent resultat dels darrers desordres alguns estudiants morts y més de cent ferits graves. Les autoritats han pres mides severíssimes, comentant la premsa austriaca el llenguatge violent dels periódics italians.

Han sigut nomenats: Coadjutor del Sr. Rector d' Argelaguer, el Rent D. Nicolau Castanyer; Capellà de les monges de Santa Clara del Vehiat (Salt), el Rent D. Joan Canadell; Ecònom de La Cot, el Rent D. Lluís Burch; Ecònom de Vilafant, el Rent D. Joan Castanyer y Coadjutors de Calonge y Aniol de Huix respectivament els Rents D. N. Sala y N. Renart.

La festa de S. Carles s' ha celebrat ab molt de lluiment y entusiasme en varies poblacions de Catalunya com Manresa, Mataró, Reus, Valls, Vic, Manlleu, Monistrol de Montserrat y Videlles. A Barcelona, sobretot, revestí la festa capd' importància, resultant brillant bar tots els conceptes la vetllada celebrada en el saló-teatre del carrer d' Arbau, en la que hi prengué la paraula pronunciant una valenta improvisació, el Director de *El Correo Catalán*, Sr. Junyent; com també l' baquet celebrat el diumenge en el Parc de la Montanya, que fou presidit pel Quefe Regional D. Erasme de Janer, tinguent als seus costats al Dr. D. Josep Sorribes Pbre, general Martínez Vallejo y als Srs. Junyent, Sivatte, Balagueró, Morales, al pintor de Cambra del August Duc de Madrid, Sr. Vázquez, y tres caracterisats correlligionaris que pronunciaren entusiastes discursos.

Diuen de Roma que han comès ja en la Basílica de S. Pere preparatius ab que se solemnitzarà el quincuagéssim aniversari de la proclamació del dogma de l' Immaculada. L' imme triomfal, compost per l' abad Perosi, serà cantat els precisos moments de col·locar la corona sobre l' imatge de la Puríssima Concepció que es tex en el cor de la Basílica.

A dites festes en seguiran altres ab motiu de verificar-se la canoniza-

ció dels benaventurats Gerard Malla, Redemptorista y Alecsandre Saulí, Barnabita y les beatificacions del venerable *Cura de Ars*, dels Caputxins francesos Agathange y Cassien y dels Jesuites martirisats a Hungria.

En la nit del dijous de la setmana passada vā cometre's un crim a Bascara. Als crits d'aucsili y «assessins» que sortian de casa de D. Pere Fusquet hi acudiren el individuus del somatent, trobant a dit Sr. estés per terra ab una ferida d'arma blanca de 7 centímetres de profunditat per 5 d'amplada, suposant-se fou causada ab una fulla d'estisores que 's trobaren demunt del llit del ferit. Aquest sospita que fou l'autor el seu propi fill.

Està procsima a publicarse una colecció de poesies catalanes, originals del poeta mataronenc D. Jaume Vinardell, que 's titola «Plomas y bolvas». Porta un próle de D. R. Surinyac y Senties y 'l dibux de la coberta es deguda al llapis de R. Opiso.

Aquesta setmana ha administrat el Sagrement de la Confirmació a Figueras el Sr. Bisbe de Vic, Dr. Torras y Bages, ab delegació del nostre Exc. Prelat.

Ha naufragat a Jansen a causa d'un fort cicló el barco de vela *Cosme Calzada*, propietat del veïu de S. Feliu de Guixols del mateix nom.

Les operacions militars del Extrem Orient s'han redunit aquells derrers dies a petites xeres de les avenades. Mentrestant s'assegura que 'ls habitants de Corea emigran al interior, per no poguer soportar la tiranía de la dominació japonesa.

No ha resultat cert el rumor que corregué d'haber sigut ferit l'héroe defensor de Port Arthur, general Stoessel.

L'escuadra del Báltic segueix la seva ruta cap al teatre de la guerra.

S'ha ficsat definitivament pera 'l dia 20 d'aquest mes el mitin de propaganda que la junta del districte de Vic, ab autorisació del Quefe Regional, té acordat celebrar a Manlleu. Presidirà el senador del Regne Duc de Solferino, prengenthi part elocuents oradors de Barcelona y de Vic. Pera 'l banquet hi ha actualment inscrites més de cent personnes y tot fá prometre serà un dels actes de més ressonancia que haurá celebrat en aquets darrers temps la Comunió Carlista.

En una sessió borrascosa tinguda a París fou abofetejat el mateix president Combes, ell que tantes bofetades ha donat a l'Esglesia Catòlica.

Aquí sí que té aplicació aquell aforisme llatí *Digitus Dei est hic. Fins la ma y tot.*

El dijous se celebrá en aquesta Sta. Esglesia Catedral un ofici funeral en sufragi de l'ànima de la que fou Princesa d'Astúries.

La matinada del dilluns va plou-

re algun tant, encare que no ab la abundància que era d'esperar. No obstant n'hi hagué prou per a que la carretera que vā d'aquesta ciutat a Sarriá-tal es el mal estat en que 's troba quedés poc menys que intransitable.

Entremitj de les moltes felicitacions que habem rebut per la nostra enèrgica actitud ab motiu del joc, vici asquerós que tant abunda en aquesta capital, ens ha vingut una carta, en la qual el seu autor, suscriptor molt estimat nostre, es dol de que ens barellem els periodistes catòlics de Girona.

Habem dit més d'una vegada en converses particulars y no 'ns dol ferho constar en aquestes planes, que 'n tenim un sentiment de que l'unic periòdic diari que vol passar per catòlic a Girona, espifii tant sovint en matières catòliques, que fins hi ha respectables personnes que 'l consideran tan anticatólic com l'anti-clerical dels Srs. Perez, Noguer y Sanchez.

Pero per més que certes paraules agradin, hi ha fets que repugnen y sino vegis lo que reproduim de *La Lucha* y que 'l *Diario* no ho ha pas rectificat.

ENHORABUENA

»Se la damos de todo corazón á nuestro entrañable colega *Diario de Gerona* por haber roto su proverbial sectarismo, dando cuenta de la publicación al catalán de algunos trabajos del gran positivista Litré, editados por la popular biblioteca de L'Avenç. Litré es el continuador de la obra de Augusto Compte, quienes han hecho una de las revoluciones más profundas en el mundo intelectual, acertando terribles golpes á la misma religión católica.

»*Diario de Gerona*, aceptando el libre exámen se hace acreedor á nuestra simpatía más acentuada.»

S. E. Ilma. en virtut de les facultats que té rebudes de poguer ordenar *extra tempora*, ha determinat conferir ab l'ajuda de Deu el sagrat ordre del Sudiacionat en la vinenta segona dominica d'Advent a quin fi comensaran els escamens y sants escercicis els dies 18 y 24, respectivament, dels corrents.

Han sigut declarats cessants dos agents de vigilància que prestaven els seus serveys en aquesta ciutat.

El dissapte passat, en ocasió d'anar a donar un passeig a la Devesa fou víctima d'un desgraciat accident l'advocat d'aquest Col·legi, D. Emili Grahit, essent atropellat per un carro quin animal se desbocà al sentir xiular la màquina d'un tren, passantl'vehicol per demunt del bras esquerra y fracturantl'húmer. Dit Sr. fou ausiliat y acompañat al seu domicili per les persones que s'encertavan passar per aquell lloc.

El seu estat es relativament satisfactori. Li desitjém una prompta curació.

Víctima de llarga enfermetat ha mort el jove advocat d'aquesta ciutat D. Narcís Guyot, qui cadavre fou conduit a sa darrerra estada.

Ahir els alumnes del Seminari celebraren la festa de S. Martí, Patró de dit Establiment ab missa de Comunió y ofici. Actualment el cor

de la Congregació está ensajant el que ha de cantar en sa festa de l'Inmaculada, com també 'l trissagi per a l'acte de la nit.

Avuy ha degut contraure matrimoni el nostre bon amic el Dr. D. Manel Burch, ab la filla del Dr. Barraque de Barcelona.

Que Deu els hi concedesca una vida de felicitats.

Havém rebut el primer nombre d'un nou periòdic semanal que 's publica a Girona. Es diu independent, lo qual, al nostre entendre, equival a dirse partidari de tothom. No hi estem conformes. N'obstant, li acceptem el cambi y si va per bon camí, que visca molts anys.

Vritat es que 'l públic de Girona en general censura severament al Arcalde Sr. Ciurana, puig no sembla sino que pretinga jugar ab els interessos municipals, empró no es casseja la seva crítica pera 'ls regidors regionalistes als quals s'accusa de consentidors de 'ls desmans de l'Arcalde, ó quan menys, de no oposar la seva protesta a tot lo que no siga de llei.

Certament que el poble no elegí 'ls concejals pera estarse en sa casa y per lo tant no estan en el seu lloc al no concorrer a les sessions dexant que quatre regidors y el cabó s'arrenglin a la casa Gran, com si fos a cal sogre.

CARTES DE FORA

No hay peor cuña que la de la misma madera.

Reverso de la medalla.

La república tiene un enemigo furibundo y este parte de los mismos republicanos. Así como el anti-clericalismos tiene un gran enemigo en los mismos anti-clericales.

Esta es una gran verdad que procuraré demostrar con un solo ejemplo al Sr. Juan Gultresa firmante, que no autor del sueldo de *El Ideal* del 6 de los corrientes, ya que todos sabemos los puntos que tanto en literatura como en ciencias calza el flamante escribidor.

Figúrese, pues, Sr. Gultresa, un anti-clerical de tomo y lomo; figúrese un hombre de aspecto sañudo y cabizbajo, un hombre que lleva siempre pintado en su porte y semblante exterior, al par que el orgullo y la hipocresia mas refinada, el odio y la venganza que anida en su corazón; un hombre que ya en su mocedad á causa de sus malos instintos, era tilidado por sus compañeros de escuela con uno de esos apodos que tan bien sabe aplicar el sentido práctico á los malos niños; que su único afán era asociarse con los jóvenes mas corrompidos y depravados de su edad; que á poco de haber entrado en la pubertad, no obstante la vigilancia de sus padres, resulta complicado en hazañas estupendas que nuestro código premia con un grillete del presidio, hazañas que el propio padre se vé obligado á denunciar á la autoridad judicial competente; que lejos de disminuir con tamaño tropiezo sus malos instintos, crecen estos con los años, hasta el punto, que á pesar de pertenecer á una familia acomodada, el amor paterno permite vaya al cuartel

para ver si la disciplina militar logra lo que no pudo la disciplina paterna.

Pero aun hay mas, Sr Gultresa. Figúrese que este tipo anti-clerical que voy describiendo y que sin duda conocerá V. algún exemplar, como fiel adorador que es del dios Jano, el de las dos caras, en su afan de pescar *pupillas* y de mangonear en la casa grande, no solo ocultó la cara anti-clerical, sino que, como el hipocrita mas refinado, se humilló, se arrastró á los mismos pies del clericalismo, que detesta en su corazón, haciendo mil promesas y protestas que sabia no había de cumplir. Figúrese.... pero basta con lo expuesto.

¿Que le parece Sr. Gultresa?

Entre en reflexión consigo mismo y ya que se muestra tan aficionado á comparaciones, (y eso que es de los más modestos en la gran familia), con el cura de *misa y olla* que tan bien supo describir el autor del sueldo que V. firmó y diga con toda ingenuidad ¿por cual de los dos se queda? ¿No es verdad que hay comparaciones que matan? y que no hay peor cuña que la de la misma madera?

Créanos, Sr. Gultresa; del enemigo el consejo, dice el refrán; cuando el salivazo lanzado al rostro ajeno, puede ensuciar al propio, vale más no escupir, tragarse saliva y callar.

Por lo demás; es inutil escurrir el bulto y escaparse por la tangente, apelando á medios harto gastados de puro conocidos: nuestro sistema ha de ser siempre: ¡duro y á la cabeza!

Con que ojo, mucho ojo, que estamos á la reciproca.

Un clerical.

Amer noviembre de 1904.

VARIETATS

LO DESCANS DOMINICAL A BELGICA

A Bèlgica lo descans dominical existex de fet, empró no es obligatori. Proba d'axó es lo servey de correus. Tots los segells tenen al peu un cupó taladrat, en el que 's lleğex en francés y holandés: *No enviarla en diumenge*. Si el que envia la carta es persona religiosa y creu que 'l descans deu observar-se en tot, clava 'l segell ab lo cupó y la Administració de Correus la guarda fins al dilluns; prò, si pel contrari, no es mol observador dels preceptes eclesiàstics, ó li convé que la carta arriui a son destí, clava 'l segell sense 'l cupó y lo plec s'expedex lo mateix dia.

Pera evitar que 'ls empleats de Correus fassin cas omís del copó, lo reglament imposa multes als que no cumplixin lo que 'l public disposa, dexant o treguent lo cupó.

!!FUMADORS!!

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l'acreditat é higiénich

PAPER JORDÀ

Imprenta de J. Franquet. — Girona.

SECCIÓN DE ANUNCIOS

Joaquim Font y Fargas

SEGURS Y REPRESENTACIONES

¡¡FUMADORES!!

Es ja hora que vos desproveueu y no dongueu crèdit á lo que tan falsament diuen alguns fabricants poch escrupulosos atribuint n'els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tin gut mai, dihen que es fabricat ab el such de varias plantas pectorals contra la tos, afecions del coll, etc. explotant d'aquesta manera la bona fe dels fumadors innocents.

Si voleu fumar bon paper de maneu PAPER CARLETS.

Premiat en l'exposició Universal de París 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot arreu.

J. de Llobet de Pastors

METJE

Ex-assistant lliure dels hospitals de Lyon y París. Especialista en las enfermetats de la GARGANTA, NAS Y ORELLAS. Clínica pera'l tractament d'aquestus enfermetats.

Plaça de la Auriga, núm. 1, entressol
CONSULTA DIARIA
de las 9 del demàt i a les 4 de la tarda

SABATERIA MODERNA

Miquel Capella
Variat assortit de calsat de totas menes. Preus econòmichs
7, ABEURADORS, 7

Biscuits fullats

els millors en la

Droguería de Narcís Arpa
LA BISBA

F. MARESMA

ESPECIALITAT EN GUANTS

LA UNIÓN DE NORWICH
Sociedad mütua de seguros sobre la vida
fusionada con

"LA AMIGABLE"

FUNDADA EN 1706

La más antigua Sociedad de seguros
sobre la vida, en el mundo.

SINIESTROS PAGADOS, MAS DE
22.000.000 1. e.

BENEFICIOS REPARTIDOS, MAS DE
5.000.000 1. e.

NUEVOS SEGUROS POR AÑO, MAS DE
2.500.000 1. e.

Joaquin Font y Fargas
Abeuradors, 7, 2.º

Fotografía de A. García

Calle S. Francisco 10 y 12 (Chaflán al Puente de Piedra)

Á BENEFICIO DEL PÚBLICO

Esta casa regalará á todos los niños y niñas que hagan la Primera Comunión, un retrato con cartulina especial por cada seis, el mínimo, doble tamaño que de las fotografías encargadas. El público podrá cambiar la fotografía, de doble tamaño por otra pintada del mismo tamaño.

En casos de opresión del pit ab dificultat de respirar, axís com en las bronquitis acompañadas de tos espasmódica la Solució de Bifosfat de Cal medicinal produceix resultats excelents.

SOLUCIÓ DE
BIOSFAT DE CAL MEDICINAL
DELS

Germans Maristas

BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)

De venda á Girona á ca'n J. M. Perez Xifra, Abeuradors; en la farmacia d'en Grau Romanay, Progrés, 4; farmacia Vivas, Cort-Real, 17; farmacia Roca. (Antigua casa Ametller), Plaça del Oli.

Dipòsit: Pensionat dels Germans Maristas, Claveria, 12.

LENCIERIA LA CONFIANZA

DE LEÓN BELLOC

Progreso, 31.—GERONA

NOVEDADES, MANTELERÍAS

Tapetes, Cortinajes, Transparentes
Gran surtido en tiras bordadas.

ARMERÍA

DE

Gayetano Carbó

Carrer de la Platería 30, cantonada

En aquest acreditat establiment trobarán un bon assortit de Reclams pera Torts de tit y de boca. Reclams pera Perdius, Guatillas y Corills.

Escopetas de dos tiros Centrals canons lleigitims Bernad, de canons de cinta y cer D'un canó de cinta y de cer. Escopetas dos tiros Frouche canons de cer. D'un tiro canó de cinta y de ferro. Escopetas dos tiros Recingtons de un tiro canó de cinta y de cer. Escopetas pistó de dos canons. D'un tiro cinta y de cer. Revolvers Esmirn y de Bala Blindada. Pistolas Bronguins set tiros y set en dipòsit.

Se fa tota classe de remiendos á objectes de cassa.

IMPORTANTE

Para constitución CAPITALES y RENTAS acúdase á la Agencia de seguros sobre la vida de Don Narciso Boada Guyt, calle de la Forsa, 17, 1.º—GERONA.

La Previsió Nacional
COMPANYIA DE SEGURS CONTRA INCENDIS

La Unión de Norwich

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE LA VIDA

La Agraria

COMPANYIA DE SEGURS CONTRA LA PEDREGADA
Despaig de 9 a 12 y de 3 a 6 — Abeuradors, 7, 2.º—GERONA

PENSIONADO DE LA INMACULADA CONCEPCIÓN

CALLE DE LA CLAVERÍA NÚMERO 12

COLEGIO DEL SAGRADO CORAZÓN DE JESU

PLAZA DE LA MERCED

A CARGO DE LOS

HERMANOS MARISTAS

GERONA

El brillante resultado obtenido en quince años, durante los cuales los alumnos corrientes á este establecimiento han obtenido en los exámenes oficiales del Instituto premios 327, sobresalientes 581, notables 740. habiéndose graduado 111 bachilleres, pensando hacer todo elogio ó comentario, ya que los hechos hablan con sobradísima evidencia.

Desde 1.º de Septiembre se hallarán abiertas las clases de primera enseñanza preparación para los que tienen asignaturas pendientes de examen y desde el 15 de Septiembre las de Segunda Enseñanza y Comercio.

La Dirección se encarga de inscribir las matrículas que lo soliciten. Se admiten Pensionistas, Medio pensionistas, Vigilados y externos. Para más detalles pidanse prospectos.

LUZ Y CALOR

MATERIAL PARA ALUMBRADO Y CALEFACCIÓN POR GAS

LAMPISTERÍA Y CRISTALERÍA

Variado surtido de lámparas y accesorios de lampistería

Globos, pantallas, tulipas, parahumos, tubos inrompibles

ESPECIALIDAD EN LA FABRICACIÓN DE CAPUCHONES PARA LA INCANDESCENCIA

Mejeros KERN; AUER; BRAY'S.—Hornillos, cocinas y estufas para gas. Estufas CLAMONT.—Encendedores automáticos y eléctricos.—Timbres eléctricos.—Tubo térmico flexible.—Instalaciones completas de gas y de timbres eléctricos.

Cort-Real, 4, Gerona

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ORTOPEDIA PERFUMERÍA

Dos medios hay para tratar las hernias: ó la operación ó la perfecta contención, con cual se logra curarlas en muchos casos, principalmente en los jóvenes: lo demás es puro charlatanismo.

La perfecta contención en todos los casos, los más difíciles, se obtiene con nuestro querido sistema Torrent, de la Cruz Roja de Gerona, premiado por varias Academias Médicas; su presión es suave y puede graduarse á voluntad, no abulta ni molesta y se amolda por completo, puede llevarse de dia y de noche permitiendo la clase de movimientos.

CONSULTAS GRATIS

LA CRUZ ROJA

Plaza del Oli—GERONA

GERUNDA

FÁBRICA DE ASERRAR MADERAS

Grandes talleres mecánicos de carpintería para la pronto construcción de edificios y toda clase de objetos de fábrica.

Especialidad en cajas de envase

1, PORVENIR 1

LA NEOTAFIA

Funeraria la más antigua; sirve todo lo referente á dicho ramo

Francisco de A. Matas

Despacho: Cort-Real, 18.—GERONA

L'ART MUSICAL

Joan Durán

Plaça de la Constitució, 2

Se venden y lloran pianos de teclat y de manubri á preus convencionals.

Reparacions en tota classe d'instruments de música.

2, Plaça de la Constitució, 2

JAUME ADROIER PER

Pintor

Decorador y Empaperador

Nord, 3 y Hortas 10, Girona

Imprenta y Librería

JOSEPH FRANQUET Y SERRA

Platería, 26 y Forsa, 14.—GIRONA

cassa fundada l'any 1830.

En la Imprenta de aquest periòdic se fan tota mena de treballs tipogràfics ab gust personal i molta economia.

Platería 26, y Forsa 14.—Girona.